

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci žalobkyně: **M. L.**, zastoupené JUDr. René Huškem, advokátem se sídlem Dvořákova 4, Brno, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované č. X, ze dne 27. 4. 2007, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 2. 2008, č. j. 41 Cad 87/2007 – 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) se včas podanou kasační stížností domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované č. X, ze dne 27. 4. 2007. Česká správa sociálního zabezpečení jí odňala žalobkyni podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“) ode dne 18. 6. 2007 plný invalidní důchod. Své rozhodnutí odůvodnila tím, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Brno - město ze dne 4. 4. 2007 již není žalobkyně plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti o 50 %.

Krajský soud provedl důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně ze dne 13. 12. 2007 a zjistil, že žalobkyně byla dne 27. 6. 2006 uznána plně invalidní pro stav po operaci bederní páteře, která byla provedena dne 23. 3. 2006. K datu vydání napadeného rozhodnutí byla léčba, rekonvalescence i rehabilitace po operaci bederní páteře

ukončena a zdravotní stav žalobkyně byl dlouhodobě stabilizovaný. Přetrvávaly bolesti bederní a krční páteře, porucha dynamiky bederní páteře odpovídající stavu po operaci. Nebyly přítomny známky závažnějších dráždivých projevů nervů a svalů ani výpadky motoriky v podobě parietických příznaků, nebyly zjištěny svalové atrofie. Hypertenze byla kontrolována léčbou a nedoslýchavost kompenzována sluchadlem. S uvedeným zdravotním stavem nebyla žalobkyně schopna nadměrně těžké fyzické práce, pouze práce lehčí, byla schopna zaučení na vhodnou práci.

Při posuzování věci se krajský soud opíral zejména o posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně ze dne 13. 12. 2007. Nejzávažnějším zdravotním postižením žalobkyně je stav po operaci bederní páteře, který je v posudku funkčně zhodnocen a proto je odůvodněné hodnocení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., kapitola XV, oddíl F, položka 3 písm. b). Tato položka je určena pro stavy po operacích páteře a plotének, stavy s často recidivujícími nebo dlouhotrvajícími projevy nervového a svalového dráždění prokázanými EMG, insuficiencí svalového korzetu s podstatným snížením celkové výkonnosti organismu, kde možný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti je udán v rozmezí 30 – 50 %. Posudková komise zvolila horní hranici a uvedla, že porucha funkce pro samotné rozhodující postižení je hodnocena blíže dolní hranici rozpětí, horní hranice byla zvolena vzhledem k ostatním zdravotním postižením a s ohledem na předchozí vykonávané výdělečné činnosti žalobkyně, k dalšímu zvýšení hodnocení neshledala objektivní předpoklady.

Posudek byl podle krajského soudu vypracován na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně a hodnocení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je v souladu s příslušnými právními předpisy a odpovídá shromážděným odborným lékařským nálezům. Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně ve výši 50 % je nižší než 66 %, u žalobkyně se nejedná ani o zdravotní postižení podle přílohy č. 3 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. Žalobkyně tak k datu vydání napadeného rozhodnutí v souhrnu nesplňovala žádnou z podmínek plné invalidity podle ust. § 39 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona č. 155/1995 Sb.

Krajský soud proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) jako nedůvodnou zamítl.

V kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu stěžovatelka uplatnila důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., neboť má za to, že posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně je nepřezkoumatelný a krajský soud k němu neměl přihlížet. Posudek ve výpisech ze zdravotní dokumentace a popisu stavu pacienta neobsahuje číslem nebo slovy uvedenou diagnózu dle klasifikační tabulky, a to ani u neurologických výpisů. Z tohoto důvodu je závěr posudku, kde je bez dalšího stanoveno procento poklesu schopnosti soustavné výdělečné schopnosti stěžovatelky pouhým odkazem na přílohu č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., zcela nepřezkoumatelný.

Podle názoru stěžovatelky bylo napadené rozhodnutí vydáno dle nesprávných diagnóz stanovených za pomoci nedostatečných diagnostických metod, neboť jí nebylo do doby vydání napadeného rozhodnutí provedeno vyšetření elektromagnetickou rezonancí v oblasti krční páteře. Stěžovatelka podle nálezů učiněných při vyšetření magnetickou rezonancí v neurologické ambulanci MUDr. R. F. v prosinci 2007 kromě operovaného onemocnění páteře trpí rovněž ještě závažnějším onemocněním páteře – herniemi několika krčních plotének doprovázenými akroparesthesiemi, radikulopatií s CB syndromem. Tyto symptomy měla stěžovatelka již v době vydání napadeného rozhodnutí, správní orgán si ovšem potřebná vyšetření nedožádal. Procento poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je u těchto onemocnění větší, než u zdravotního postižení po operaci bederní páteře.

Stěžovatelka vzhledem ke své kvalifikaci může vykonávat pouze nekvalifikované práce, které jsou vždy spojeny s fyzickým zatížením, což je v jejím zdravotním stavu zcela neúnosné.

Stěžovatelka navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Vyjádření žalované ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu stěžovatelkou uplatněných stížných bodů a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná. Jako důvody podané kasační stížnosti označila stěžovatelka ust. § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., z jejího obsahu je však zřejmé, že rozsudek krajského soudu napadá pouze z důvodu podle ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tedy pro jinou vadu řízení před soudem, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Jelikož skutkový stav, tak jak byl zjištěn krajským soudem, považuje Nejvyšší správní soud za dostatečný, vycházel z něj sám i v řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud především nepochybil, pokud při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti stěžovatelky vycházel z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně, neboť k tomuto úkolu jsou pro přezkumné řízení soudní posudkové komise povolány ustanovením § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Je třeba zdůraznit, že zdravotní stav a pracovní schopnosti stěžovatelky byly hodnoceny ve smyslu ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s. podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí zajisté není výhradním důkazem v rámci soudního řízení, pokud však nevzbuzuje pochybnosti o úplnosti skutkových zjištění v něm obsažených a o přesvědčivosti posudkových závěrů, bývá zpravidla důkazem stěžejním.

V daném případě posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně netrpí vadami vytýkanými stěžovatelkou, neboť obsahuje všechny předepsané náležitosti, tj. diagnostický souhrn, funkční hodnocení jednotlivých zdravotních postižení (stav po operaci bederní páteře, nedoslýchavost, hypertenze), stanovení hlavní příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, podrážení příslušné položce vyhlášky č. 284/1995 Sb., stanovení konečné míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti i obecnou pracovní rekomandaci. S ohledem na uvedené zdejší soud podotýká, že účelem diagnostického souhrnu a funkčního hodnocení zdravotních postižení není podrážování jednotlivých zdravotních postižení příslušné položce vyhlášky č. 284/1995 Sb., neboť toto citovaná vyhláška ukládá posudkové komisi u hlavní příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jak tomu bylo i v projednávané věci.

Podle názoru Nejvyššího správního soudu se posudková komise dostačujícím způsobem vypořádala s charakterem onemocnění stěžovatelky spočívajícím ve stavu po operaci bederní páteře a zohlednila i všechny její další zdravotní potíže, přičemž dospěla k závěru, že zdravotní postižení po operaci bederní páteře je dlouhodobě příznivě stabilizováno. Namítá li stěžovatelka, že nebylo provedeno vyšetření elektromagnetickou rezonancí v oblasti krční páteře, pak krajskému soudu nelze vytýkat, že bez příslušných medicínských znalostí nepolemizoval s – i podle názoru Nejvyššího správního soudu – úplným a přesvědčivým závěrem posudku uvedené posudkové komise, že bylo spolehlivě prokázáno, že stěžovatelka k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí žalované podmínky plné invalidity ve smyslu § 39 zákona č. 155/1995 Sb. nesplňovala. Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti byl stanoven podle kapitoly XV, oddílu F, položky 3 písmeno b) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. (procentní rozpětí 30-50 %) vzhledem k ostatním zdravotním postižením a s přihlédnutím k její původní profesi – na 50 %. Posudková komise tak dospěla ke stejnému závěru jako posudkový lékař

Městské správy sociálního zabezpečení Brno. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že se k problematice stabilizace zdravotního stavu již vyjádřil v jiné souvislosti např. v rozsudku ze dne 7. 8. 2003, čj. 3 Ads 7/2003 - 42, kdy uvedl, že „*důvodem zániku plné invalidity nemusí být vždy jen zlepšení zdravotního stavu, ale i stabilizace zdravotního stavu, neboť sama stabilizace dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu spojená s adaptací člověka na situaci vyvolanou například zdravotním postižením může vést k obnovení pracovní schopnosti ve vymezeném rozsahu (§ 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění).*“

Namítá-li stěžovatelka v kasační stížnosti současně to, že její nestabilizovaný zdravotní stav dokumentují též výsledky vyšetření, které si nechala provést od MUDr. R. F. v prosinci 2007 pomocí metody magnetické rezonance (tuto zprávu stěžovatelka ani v řízení o kasační stížnosti nepředložila), je třeba připomenout, že posudek, na základě něhož bylo rozhodováno, byl zpracováván, jak shora uvedeno, především s ohledem na zdravotní stav stěžovatelky v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Pozdější vývoj zdravotního stavu stěžovatelky má jen orientační hodnotu a sám o sobě závěry zpracovaného posudku nezpochybnuje. K tomu nutno dodat, že posudek vycházel mimo jiné i ze stěžovatelkou předložených neurologických nálezů MUDr. P., Brno ze dne 4. 7. 2007, 18. 9. 2007, 21. 9. 2007 a 12. 12. 2007, tedy z doby po vydání napadeného rozhodnutí. Stěžovatelka citovanou zprávu z prosince roku 2007 posudkové komisi nepředložila, ani se nezúčastnila jednání před posudkovou komisí. Současně nelze odhlédnout od procesního stavu řízení před krajským soudem, jenž nařídil k projednání věci dne 6. 2. 2008 jednání, a kde stěžovatelka v textu omluvy její nepřítomnosti při jednání nenavrhl provedení dalších důkazů, toliko poukázala na obtíže spojené s používáním naslouchadla. Za této procesní situace neměl krajský soud důvod nevycházet z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně.

Je-li však stěžovatelka přesvědčena o tom, že splňuje nadále podmínky plné invalidity, má možnost se nároku na tuto dávku domáhat novou žádostí, v jejímž rámci by již mohly být případné změny ve zdravotním stavu nastalé po prosinci 2007 zohledněny.

Stěžovatelka v kasační stížnosti závěrem zpochybnuje i provedenou pracovní rekomandaci. K této otázce Nejvyšší správní soud uvádí, že pracovní rekomandace je obsažena v posudku lékařů MSSZ a posléze v posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně především za účelem stanovení obecných indikací a kontraindikací pro výkon povolání zdravotně postiženého pojištěnce. Jestliže posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně vzhledem k charakteru zdravotního postižení stěžovatelky u ní vyloučila nadměrně těžké fyzické práce, manipulace s těžkými břemeny, dlouhodobé práce ve vynucené nepříznivé poloze páteře a práce s nároky na neporušený sluch, považuje Nejvyšší správní soud tyto obecné indikace a kontraindikace za odpovídající zjištěné míře funkčního postižení stěžovatelky. Jestliže pak dále posudková komise ministerstva práce a sociálních věcí demonstrativně uvádí fyzicky lehčí práce, např. při obsluze strojů a zařízení, ve službách apod., je toto rovněž v souladu se zjištěními o zdravotním stavu stěžovatelky. Ani námitku nesprávné pracovní rekomandace tedy nepovažuje Nejvyšší správní soud za důvodnou.

Nejvyšší správní soud obdobně jako krajský soud považuje podkladový posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně ze dne 13. 12. 2007 za úplný v jeho skutkových zjištěních a přesvědčivý v jeho posudkových závěrech, a proto krajský soud nepochybil, pokud z tohoto posudku při posouzení podmínek plné invalidity u stěžovatele vycházel. Napadený rozsudek krajského soudu tedy netrpí vadou podle ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovaná měla ve věci úspěch, nevznikly jí však náklady řízení o kasační stížnosti přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti. Soud jí proto právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. srpna 2008

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu